

Легендата за великденското зайче.

По Царита Хейпель Пикеротъ.

Това се случи въ оня страшенъ день, въ който Иисусъ отиваше къмъ Голгота, за да бѫде разпнатъ. Между тълпата, която следѣше Великия мъченикъ, бѣше и Симонъ отъ Кирена съ дветѣ си деца. Той бавно крачеше следъ Осѫдения и съ свито сърдце наблюдаваше тежката картина. А когато Иисусъ стигна хълма и пое нагоре, кръстътъ му натежа, кървавъ потъ изби подъ трънения вѣнецъ, и Той започна да подвива колѣне. Ала войницитѣ забеля-

заха това и бичоветѣ безмилосно заплющѣха. Мъченикътъ събра сили, направи нѣколко едри крачки, но скоро изнемощѣ, олюлѣ се и падна. Тежкиятъ кръстъ грехна на земята. Войницитѣ се стѫписаха, тъл-

пата се раздвижи, и отчаянъ детски писъкъ прониза въздуха и се смѣси съ ропота на дошлийтѣ. Руфусъ — малкиятъ синъ на Симонъ — пищѣше. Тежкиятъ кръстъ бѣше зака-